

کاربرد تکنیک داده کاوی در تعیین الگوهای رقابت پذیری

فاطمه نصرنیا ، آذر شیخ زین الدین

استادیار دانشگاه شیراز

چکیده

بر طبق تعریف مجمع جهانی اقتصاد، رقابت پذیری مجموعه ای از نهادها، سیاست ها و عواملی است که سطح بهره وری یک کشور را تعیین می کنند. شاخص رقابت پذیری توسط مجمع جهانی اقتصاد هر ساله محاسبه می شود که این شاخص با در نظر گرفتن بیش از ۱۱۰ متغیر اقتصادی و جمع آوری اطلاعات از منابع مختلف به تعیین امتیازی برای کشورهای عضو پرداخته و آن ها را رتبه بندی می کند. شاخص رقابت پذیری شامل دوازده رکن اصلی است که در این مطالعه به منظور تعیین الگوهای رقابت پذیری از این ارکان استفاده شد. بدین جهت تکنیک داده کاوی برای تعیین الگوهای رقابت پذیری ۱۳۸ کشور بر اساس گزارش ارائه شده توسط مجمع جهانی اقتصاد در سال ۲۰۱۷-۲۰۱۶، مورد استفاده قرار گرفت. نتایج نشان دهنده وجود ۵ الگوی متفاوت رقابت پذیری بین کشورهای مورد بررسی می باشد. یافته های این مطالعه نشان داد که کشورهای الگوی (۲) بیشترین مقدار را در ارکان ۱۲ گانه رقابت پذیری و کشورهای الگوی (۳) کمترین مقدار ارکان رقابت پذیری را دارند. اکثر کشورهایی که در الگوی (۵) واقع شده اند در سطح سوم توسعه (خلاقیت محور) قرار دارند. همچنین نتایج نشان داد که کشور ایران در الگوی (۵) واقع شده است که در ارکان "بهداشت و آموزش ابتدایی" و "آموزش و پرورش عالی" بهترین وضعیت و در ارکان "نوآوری" و "توسعه بازار مالی" بدترین وضعیت را دارند. نتایج بدست آمده از این مطالعه می تواند به سیاست گذاران جهت ارتقاء سطح رقابت پذیری از طریق بهبود ارکانی که در وضعیت نامناسبی و تقویت ارکانی که در شرایط مناسبی قرار دارند، کمک نماید.

واژگان کلیدی: انعطاف پذیری اقتصاد، تکنیک داده کاوی، شاخص رقابت پذیری جهانی، مجمع جهانی اقتصاد